

# Mirant Europa

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 9 d'octubre de 2021

Amics, amigues,

**Europa, encara!** Sí, és l'única solució civilitzada que ens queda. I, la solució europea no ens vindrà ni per la Comissió ni pel Parlament, sinó pels tribunals de justícia. El Parlament i la Comissió són perllongacions dels estats, que vol dir dels partits que, també en l'àmbit europeu, es reparteixen el pastís. Sabeu ben bé on van a parar els fons europeus per a la recuperació econòmica després de la pandèmia? Jo, no. Però són molts diners que provenen dels països més rics que no donen res si no és a canvi d'alguna cosa. És com allò del bescanvi de cromos.

Jo sempre he cregut que algun dia la fe europea de Jean Monet, Robert Schuman, De Gasperi, Paul H. Spack o d'Adenauer retornarà amb els valors bàsics dels grans humanistes com Michel de Montaigne o Erasme de Rotterdam. Ara sembla que molts britànics que van votar a favor del *brexit* ja n'estan penedit. Potser se'ls hauria de recordar que un dels precursors de l'europèisme va ser Winston Churchill. Va dir, més o menys: "quan tots els països d'Europa s'uneixin en una causa comuna no hi haurà límits a la pau i al benestar dels seus habitants". Però deixem els britànics de banda que ja tenen prou feina; de tota manera a Escòcia hi haurà un altre referèndum d'autodeterminació consensuat amb Londres.

Catalunya és un cas semblant. Nosaltres volem ser europeus d'aquells que he esmentat: Monet, Schuman, Adenauer, fins i tot Churchill. Però tenim al damunt el nostre gegant amb peus de fang, l'Estat espanyol, que sempre insisteix a separar d'allò que és Espanya, encara que la majoria dels espanyols no ens vulguin, però també hi ha demòcrates. L'Estat espanyol va a la deriva i molts no se n'adonen. Un detall: el darrer informe del Consell d'Europa deixa entendre que la Unió

Europea està disposada a expedientar el *Reino de España*, podria arribar fins a l'expulsió, juntament amb Turquia! La raó de fons: la justícia mediatitzada pels poders fàctics, o sigui, una justícia **no** independent. Càrrecs que no es renoven perquè l'extrema dreta vol conservar l'herència del franquisme.

Fa uns dies hem viscut el darrer episodi de la diferència entre la justícia espanyola i l'europea. Quants tribunals de quants països europeus més han de marcar la diferència amb la justícia espanyola? Tret de França –que ja arribarà perquè Puigdemont s'hi ha passejat sense cap impediment–, els tribunals dels principals estats d'Europa han desestimat les euro ordres de detenció del president exiliat. Tot això va sumant un cúmul d'antecedents per quan el cas arribi al Tribunal Europeu de Drets Humans, el TEDH, que és un òrgan del Consell d'Europa. Els polítics europeus –conservadors, socialistes, extrema dreta– no podran contra els jutges del TEDH perquè, si poguessin, seria la fi de la Unió Europea i això dona molt per a la reflexió.

Nosaltres, els catalans amb seny, no volem ser com Turquia; volem ser com Bèlgica, Alemanya, Suïssa, Itàlia, fins i tot com Anglaterra. Si claudiquéssim, jutges com l'indesitjable Llarena, que no té ni sentit del ridícul, se'ns tirarien al damunt i acabarien amb la minsa llibertat que ens queda. Cal que mantinguem el caliu creixent del sentiment de ser una nació que vol un estat propi per progressar en tots els terrenys, sobretot en el social, cultural i nacional que són la base de la nostra identitat. Sí, he dit identitat.

No vull enviar a la guerra ningú perquè jo sigui vell i no hi pugui anar. Vull un moviment pacífic que no s'aturi fins a aconseguir la realitat de la República Catalana. Vull un carrer mobilitzat permanentment, vull veure senyeres i estelades arreu de Catalunya, vull gent amb coratge com el president Puigdemont, vull l'independentisme unit, vull justícia per a tothom, vull la democràcia i la justícia

social, vull una Catalunya lliure i plural. Ara toca unitat, generositat i coratge. Per difícil que ho veiem, Europa és el camí i ho serà.

Vostre,